

ærede Medlem Hr. Zahle, Formanden for det radikale Parti, traf sammen med den højtærede Landbrugsminister i Ringsted ved et Møde i Eftersommeren, hvor de skar voldsomt sammen om visse Bestemmelser i Lovforslagene. Vi vil nu faa at høre, naar det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen faar Ordet, om det er de samme Tanker og Toner, han vil komme ind paa her, som det ærede Medlem Hr. Zahle i Ringsted. Jeg forbeholder mig min og mit Partis Stilling til de foreliggende Lovforslag, thi der er fundamentale Ting deri, som vi absolut maa have ud af dem, hvis vi skal kunne give dem vor Stemme.

Ulrich: De foreliggende Lovforslag er jo enslydende med de Forslag, der laa paa Tingets Bord i Fjor, og da jeg den Gang paa mit Partis Vegne udtalte mig meget indgaaende om disse Lovforslag, skal jeg ganske afholde mig fra nu at komme ind paa Lovforslagenes Realiteter, idet jeg nødig vil trætte det høje Tings ærede Medlemmer med Gentagelser.

Jeg skal kun, idet jeg ganske henholder mig til mine Udtalelser i Fjor, udtale min Forundring over, at den højtærede Landbrugsminister ikke har haft Tid, Villie eller Evne til at undfangne nye Tanker, nye Ideer paa dette Omraade — nye Tanker og nye Ideer, som maaske kunde have ført til et for hele denne Sag frugtbringende Resultat. Thi jeg maa jo erkende, at de foreliggende Lovforslag efter min Opfattelse er ganske golde og under ingen Omstændigheder vil kunne føre til noget Resultat paa dette Omraade, medmindre man indenfor det Udvalg, som jeg antager vil blive nedsat, kan komme til Forhandling om hele dette Spørgsmaal og gennem de enkelte Udvalgsmedlemmers Indsats naa til en fuldstændig Omkalfatring af disse Lovforslag og derigennem gøre dem til virkelig frugtbringende Love. Dette kan jeg ikke erkende, at de nu foreliggende Lovforslag paa nogen Maade kan blive.

Niels Frederiksen: De to foreliggende Lovforslag er jo fremsat i samme Affattelse som ved Forelæggelsen og Behandlingen her i Tinget i forrige Samling, og jeg skal derfor ikke komme ind paa Lovforslagenes Enkeltheder, men kun henvise til de Udtalelser, der blev fremsat ved samme Sags Behandling i Fjor, og indskrænke mig til at gøre nogle enkelte Bemærkninger om nogle af de Bestemmelser, som er nye i de foreliggende Lovforslag, og nogle Be-

mærkninger om de Ting, som vækker mest Betænkelighed hos mit Parti.

Jeg vil begynde med at takke den højtærede Landbrugsminister, fordi han i Lovforslaget om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje atter fremfører Forslaget om, at Bykommunernes Jorder kan udstykkes efter denne Lovs Bestemmelser. Jeg haaber fremdeles paa, at man her i den høje Rigsdag kan enes om, at i hvert Fald denne Ændring i den gældende Lov indføres. Det er en tiltrængt Ændring, som vil imødekomme Krav fra flere Bykommuner og uden at volde nogen Vanskelighed kan befordre en god Udstykning i Byernes Nærhed rundt omkring i Landet. Det er umuligt, at Bykommunerne under de nuværende Byggekonjunkturer kan anvende de Markjorder, de besidder, medmindre Nybyggerne kan erholde Statslaan, og jeg forstaaer ikke, hvorfor man fra visse Hold nærer Betænkelighed ved og Modvillie imod, at en Bestemmelse som den her omtalte gennemføres.

Men dernæst vil jeg ogsaa gerne udtrykke min Anerkendelse af Bistanden til, at Loven om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje bliver revideret, saaledes at de nu talrige Tillægsbestemmelser til den gældende Lov bliver samlet i en Lov, saa at de bliver overskueligere og klare. Disse Tillægslove er jo gennemført med visse Mellemløb paa Grundlag af de Erfaringer, som man gennem denne Lovs Administration har indhentet, og det er ikke underligt, at man i de Aar, der er gaaet, har set sig nødsaget til at forlange fra Administrationens Side og fra Rigsdagens Side Vedtagelse af Tillægsbestemmelser til en Lovgivning, der er saa ny som den, vi her diskuterer. Loven af 4. Oktober 1919 indfører jo en helt ny Form for Udstykning af Jord i Danmark, en i dansk Landbolovgivning for første Gang prøvet Besiddelsesform, og det praktiske Livs Krav gør sig naturligvis gældende, efterhaanden som man arbejder med en ny Reformlovgivning som den her anførte.

Der er en Bestemmelse her, som jeg gerne vil gøre det høje Ting opmærksom paa med de samme. Det er Bestemmelsen i § 8. Der staar i § 8, 2det Stykke, en Bestemmelse, der lyder saaledes: „Naar Bruget søges overdraget til anden Mand, og denne ikke er den hidtidige Brugers Livsarving, har Staten første Ret til Erhvervelse af Brugets Jord og Bygninger til en Pris, der svarer til den oprindelige Jordpris eller Byggepris med Tillæg af paaviselig afholdte